

[Hans Thyge Jacobsen.]

den højtærede socialminister, at han sætter gang i arbejdet dér, således at vi kan få et overblik over, hvor vi er henne, og sådan at vi kan se, om vi ikke kan få en sundere ordening på alderdomsforsørgelsens område. Jeg ser godt de mange vanskeligheder, jeg ser navnlig den vanskelighed, at man i Sverige og England går den modsatte vej af, hvad vi fra konservativ side her har villet anbefale. Jeg ser en masse vanskeligheder, men vanskeligheder er dog til for at blive overvundet. Det kan ikke nytte noget, at vi lægger hænderne i skødet, vi må se at kæmpe med disse problemer og få en bedre ordening — en ordening, der såvel for vore gamle medborgere som for statens finanser er af en sundere karakter end den, vi har, for jeg har i virkeligheden stor medfølelse med den højtærede socialminister, når han er nødt til gang på gang at komme her med det, som man altså med et fuldstændig vildledende udtryk kalder for eengangstillæg. Jeg vil ud af den bedste hensigt overfor den højtærede socialminister henstille til ham, at folkeforsikringskommissionen gør sit arbejde, så vi kan få en oversigt over, hvor vi er henne.

Jeg har kun een ting tilbage at sige. Jeg bifalder det ærede medlem, som nys talte, i hans ønske om en kort udvalgsbehandling. Der er i vor kreds opstået ønske om, at der kunne ske en ændring i talfordelingen mellem kommunegrupperne. Jeg er ikke sikker på, at det kan lade sig gøre, men vil gerne have det undersøgt. Det siges af folk, som har forstand derpå, at aldersrentemodtagerne i landkommunerne bliver forfordelt, også ved denne lejlighed. Det ville jeg gerne have undersøgt, og derfor tiltræder jeg ønsket om en kort udvalgsbehandling.

Idet jeg altså påny henleder den højtærede socialministers opmærksomhed på ønskeligheden af, at vi får hele alderdomsforsørgelsesproblemet klarlagt, så vi måske kunne få en bedre ordening end den, vi har, skal jeg udtale, at vi fra det konservative folkepartis side gerne giver vor tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Svend Jørgensen: Jeg skal på mit partis vegne give tilslutning til det foreliggende lovforslag. Enkeltheder behøver jeg ikke at gennemgå, det er allerede gjort af den ærede socialdemokratiske ordfører. Vi mener ikke, at satserne er for høje. Når vi nu giver tillæg til tjenestemænd, og pensionisterne også får højere tillæg, ville der være rimelighed for også at gennemføre en yderligere hjælp til mange aldersrente- og in-

validerentemodtagere, der så vist ikke får for meget. Vi har heller ikke noget syndeligt at indvende mod lovforslagets bestemmelser vedrørende refusionsreglerne. Det er rimeligt, at kommunerne får henholdsvis 5 og 10 kr. udbetalt forlods. Det er det, der svarer til den ydelse, der i fjor fra statens side gaves som dækning for den stigende smørpris. Om de øvrige refusionsbestemmelser enes vi også nok i udvalget.

Men når det er sagt, vil jeg gerne have lov at tilføje nogle principielle betragtninger også fremkaldt af det ærede medlem hr. N. Chr. Christensens udtalelser fra denne talerstol. Det ærede medlem citerede mine udtalelser fra forhandlingen i fjor om det tilsvarende tillæg og fremførte bl. a., at jeg havde sagt, at vi ude i kommunerne var utilfredse med den fremgangsmåde, man havde fulgt med disse tillæg, og at man var godt på vej til at forfuske denne del af vor sociallovgivning. Nu har disse to udtalelser sådan set ikke noget med hinanden at gøre; det giver en lidt anden mening; når disse udtalelser rives ud af deres sammenhæng og stilles sammen. Jeg vil godt være ved, at jeg som kommunalmand ikke har været syndelig glad ved disse tillæg, som giver kommunerne noget øget arbejde, men når nu denne udbetaling skal finde sted sammen med den almindelige renteudbetaling den 1. december, og når kommunerne nu efterhånden er blevet vant til dette arbejde, volder det ikke større vanskeligheder. Endelig har vi også ved vor budgetlægning nu lært at tage sådanne forhold som disse i betragtning; det kommer jo ikke overraskende for kommunalfolk, at dette eengangstillæg også kommer i år.

Men så vil jeg gerne føje et par bemærkninger til det ærede medlems citat af min udtalelse fra i fjor, hvor jeg havde sagt, at vi var godt på vej til at forfuske denne del af vor sociallovgivning. Det mener jeg stadig vi er. Jeg er af den opfattelse, at det er en forkert vej, vi er inde på, når vi ansætter grundrenten forholdvis lavt og så yder tilskud, ikke efter bestemte regler, men således som man nu kan enes om det her på rigsdagen partierne imellem. Det bliver efter min mening kun det næstbedste, det bliver kun at sætte lapper på det gamle klædebon, for det viser sig stadig, at denne art lovgivning får visse bivirkninger, som man ikke havde ventet, og som er i høj grad uønskede. Det er det, jeg har ment med, at vi er godt på vej til at forfuske denne del af vor sociale lovgivning. Det fører i realiteten til, at de, der trænger hårdest til hjælp, får mindst,